

Одељење специјалне полиције У. г. Б.

1.

170
Презиме и име: ЛЕВИ ПЕРСА /Параскева-Песија/

Надимак: Илегална имена:

Занимање: домаћица Датум рођења: 19. септембра 1895. г.

Место рођења: Севастопољ срез (за странца држава) РУСИЈА

Држављанство: француско Народност: Рускиња

Вера: православна Завичајна општина: Сатентијан /Француска/

Име оца: Владимир Соколов мајке: Вера рођена: Морозов

Брачно стање: удата Име и рођено презиме супруге-а Мајер, златар

Број деце: једно и њихова имена Јаков, стар 19. г. и подвојкиња Савић Ви-
досава-Лидија, стара 17. г.

Стручна и школска спрема: четири разреда гимназије

Које језике говори и пише: руски, немачки и српски

Јели и како регулисао војну обавезу (чин):

Место сталног становања, улица и број: Дринчићева ул. бр. 6.

Подаци: удата за Јеврејина-осумњичена да је имала везе са "партизанима".

Лица у вези:

Предмети: Пов. II. бр. 1757/42.

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

НАБ, УГБ СП IV - 170/31, и 402/6

IV дос. бр. 170/31

КОМАНДА СРПСКЕ ДРЖАВНЕ СТРАЖЕ
ОКРУГА ЛЕСКОВАЧКОГ VIII
ОДРЕД ПОЛЪСКЕ СТРАЖЕ

Нбр. Бр. 51881

17 јула 1942 год.

ЛЕСКОВАЦ

Леви Перса избеглица
спроводи се :

УПРАВИ ГРАДА БЕОГРАДА .

У априлу месецу т.г. на путу из Лебана у Лесковац ухваћена је била Леви Перса без исправа наводно рођена у Севастопољу у Русији, удата за Јеврејина Мејра Леви, сада непознатог боравишта и који је у Београду са неким Павлом Савићем држао сајциску радњу златарску.

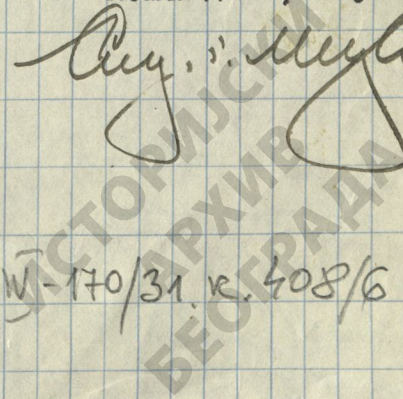
Перса надаље изјављује да је са њоме у Лебанима живила и Видоса ва Савић кћерка Павла Савића, која се сада као партизанка налази у бегству.

Пошто је Перса Леви живела у Београду од 1923-1941 год. и затец на је без исправа, а истрагом није се могло утврдити, да је припадала партизанима, тога ради именована се овим актом спроводи тој управи с молбом на надлежност.

Командант, п. пуковник

Св. Милутић

ИАБ, УГБ СПИ - 170/31. к. 408/6

З А П И С Н И К

О саслушању ЛЕВИ, рођ. Соколов ПЕСИЈЕ /Параскеве/, домаћице из Београда, са станом у Дринчићевој ул. бр. 6.

ЗОВЕМ СЕ: Леви Песија-Перса-Параскева, по занимању сам домаћица, рођена сам 19. септембра 1895. године у Севастопољу-Русија од оца Владимира Соколова и мајке Вере, рођ. Морозов, удата, мајка сам једног детета, поданица сам Француске, по народности сам Русиња, вере православне, неосуђивана, писмена, на постављена питања дајем следећи одговор:

Одмах после револуције у Русији, ја сам 1919. године са родитељи-ма, који су бегали са Врангеловом војском, пребегла из Русије у Цариград. Године 1920 упознала сам се са француским подаником Јеврејином Леви Мајером, златаром са којим сам се у Цариграду венчала грађанским браком. Формалности су обавезане у француском посланству.

Године 1922 мој муж је из Цариграда дошао у Београд, где се за-послио код Петра Зарића, златара. Ја сам из Цариграда дошла 1923. го-дине. Једно време, као заступник неколико фирми, он је путовао по раз-ним местима, као трговачки путник а 1928 године отворио је самостал-ну радњу на Теразијама бр. 5.

После капитулације Југославије, када је почео попис Јевреја мој муж поред себе и сина, записао је и мене као Јеврејку. Када је августа месеца 1941. године отпочело хапшење Јевреја, бојећи се са свој и наш живот, мој муж ме је наговорио, да заједно са њим, сином Јаковом старим 19 година и подскојкињом Савић Видосавом-Лидијом, старом 17 година побегнемо из Београда за Бугарску. Међутим, како нисмо имали путних испара, ми нисмо могли прећи преко границе, већ смо се наста-нили у Лебане. Тамо смо остали до 16. децембра 1941. године. Међутим, пошто је у том времену била појачана "партизанска" акција, то је на-ишла казнена експедиција. Бојећи се, да не будемо хапшени и као Јевре-ји стрељани, ја мој муж и оба детета, са многим грађанима из Лебана намеравао смо, да побегнемо у неко околно село, да би се заклонили док казнена експедиција не прође. У том бегу, ја сам заостала од свога мужа и деце, те сам им изгубила траг. Дуго сам по околним сели-ма трагала за њима, али их уопште нисам могла пронаћи. На први дан Ускрса на путу за Лебане среди су ме српски добровољци, спровели за Лебане, а одатле за Лесковац. У концентрационом логору у Лесковцу би-ла сам затворена три и по месеца, па сам половином јула т. г. спроведе-на тој Управи, пошто се противу мене није утврдило, да сам учинила ма које кривично дело.

При себи немам никаквих докумената са којима бих доказала, да нисам Јеврејка. Од мога бегства из Београда до мога хапшења ја није-дан дан нисам провела међу "партизанима", нити сам са њима сарађива-ла, а то исто нису чинили ни мој муж, мој син и моја подскојкиња Ви-досава. Где се они сада налазе мени је непознато. У Лесковцу сам чу-ла, да су ми и муж и син ухваћени и стрељани. Да ли је то тачно мени је непознато. За Видосаву ништа нисам чула.

Имовине никакве немам. Код Команде српске оружане страже у Лес-ковцу чула сам, да неке наше ствари, међу којима се налази једна злат-на наруквица и један златан прстен, налазе у полицији у Лесковцу.

То је све што имам да изјавим. Прочитано ми и за своје призна-
јем.

Перса Леви

Саслушао и оверавају,

записничар,

Франц...

По иницијали
Штефан...
Штефан...
Штефан...
Штефан...

Петар...

ИДБ, УГБ. СПИВ-170/31, к. 408/6

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одељење специјалне полиције
Пов. II. бр. 1757-IV.
4. августа 1942. год.
Београд.

4.

ОТ С Е К У З А Ј Е В Р Е Ј Е

Београд.

Упућује вам се ЛЕВИ ПЕРСА, домаћица, рођена 19. септембра 1895. године у Севастопољу-Русија, удата за Јеврејина Леви Мајера, златара из Београда, с молбом, да се њен случај расправи, пошто она тврди, да је по народности Русиња, вере православне.

Именована је од стране српских добровољаца ухапшена 5. априла 1942. у Лебанима и у концентрационом логору у Лесковцу била је све до 17. јула 1942. године, када је спроведена овој Управи, пошто је постојала сумња, да је одржавала везе са "партизанима", што се истрагом није могло утврдити.

ПРИЛОГ: записник саслушања.

По изредби
Шефа Одељења специјалне полиције,
Шеф
отсека - полиц. комесар,

Почини лице са записником,

Делурни,

Франко Чарнак

У-III-242.

Вг.

НАБ, УГБ, СПИВ-170/31, к 408/6

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одељење специјалне полиције
Пов. II. бр. 1757-IV.
5. августа 1942. г.
Београд.

ср: 10 - VIII - 72
Димовић
5.

П Р И Н Ц И П Т

ПРЕТОСТОЈНИШТВУ ГРАДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

Лесковац.

Леви Перса, домаћица из Београда, супруга Јеврејина Леви Мајера, ча-
совничара-златара, која је на дан 5-IV-1942. године ухваћена на путу за Лебане
и провела у тамном затвору више од два месеца, на саслушању код ове власти
изјавила је да је пореклом Рускиња, вере православне, а не Јеврејка и да су јој
извесне ствари од вредности, које су одузете од ње и њеног мужа, задржане од
стране тога Претостојништва.

Молим, да се све одузете ствари доставе овој Управи, ради предаје
именованој у случају, да докаже да је аријевског порекла, јер је именована
остала без средстава за живот. По овој ствари интересују се и немачке власти.

Х и т н о ј е!

Б.Г.

По наређу
Шефа Одељења специјалне полиције,
Шеф IV одељења полициј. комесар,

Р.

Картотечи, да здружи досијеу Леви Персе.

10-VIII-1942. г.

Б.

По наређу
Шефа Одељења специјалне полиције,
Шеф IV одељења полициј. комесар

Ветовић

ИПБ, УПБ, СПИВ - 170/31, к. 408/6

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА